

การศึกษาความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกในโรงเรียนเรียนร่วม

A STUDY OF SELF-EFFICACY OF PRE-SERVICE SPECIAL EDUCATION TEACHERS IN TEACHING STUDENTS WITH AUTISM IN INCLUSIVE CLASSROOMS

กมลภรณ์ สิทธิจันทร์^{1*} กนกพร วิบูลพัฒน์วงศ์²

Kamalaporn Sittichan^{1*} Kanokporn Vibulpatanavong²

^{1,2} ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ประเทศไทย

^{1,2} Department of Special Education, Faculty of Education, Srinakharinwirot university, Thailand

* Corresponding author e-mail: kamalaporns@g.swu.ac.th

Received: 05/09/2025 | Revised: 06/10/2025 | Accepted: 28/12/2025

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกในโรงเรียนเรียนร่วม กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตครูการศึกษาพิเศษที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 24 คน และนิสิตครูการศึกษาพิเศษที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 18 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อวัดความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง ผลการวิจัยพบว่า นิสิตครูการศึกษาพิเศษมีระดับความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ความรู้สึกภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 4.69$) ความสุขและความสนุกในการสอน ($\bar{X} = 4.57$) และความกระตือรือร้นในการสอน ($\bar{X} = 4.57$) แสดงให้เห็นว่านิสิตครูมีเจตคติและแรงจูงใจที่ดีต่อการสอนนักเรียนออทิสติก อย่างไรก็ตาม มีบางด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น เช่น การเขียนแผนการศึกษารายบุคคล (IEP) ($\bar{X} = 3.79$) การประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.79$) และการจัดการพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 3.74$) ซึ่งบ่งบอกถึงความไม่มั่นใจในทักษะวิชาชีพเฉพาะด้าน จากผลการวิจัย สรุปได้ว่า นิสิตครูการศึกษาพิเศษมีศักยภาพพื้นฐานที่ดีในการจัดการเรียนรู้ แต่ยังมีข้อจำกัดในด้านทักษะเชิงลึกที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการจัดการพฤติกรรม จึงควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครู โดยเน้นการฝึกปฏิบัติจริงในโรงเรียนเรียนร่วม การจัดเวิร์กช็อปด้าน IEP/IIP

และการจัดการพฤติกรรม รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย โรงเรียน และ ผู้ปกครอง เพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะทางวิชาชีพให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง, นิสิตครูการศึกษาพิเศษ, นักเรียนออทิสติก, โรงเรียนเรียนร่วม

Abstract

This study aimed to examine the **self-efficacy** and training needs of special education student teachers in teaching autistic students in inclusive schools. The sample included 24 third-year and 18 fourth-year special education student teachers. A 5-point rating scale questionnaire was used to measure **self-efficacy** levels. The findings showed that overall self-confidence was high. The highest mean scores were in areas of pride ($\bar{X} = 4.69$), enjoyment in teaching ($\bar{X} = 4.57$), and enthusiasm ($\bar{X} = 4.57$), reflecting positive attitudes and motivation. However, lower confidence was reported in specific professional skills, such as writing Individualized Education Plans (IEPs) ($\bar{X} = 3.79$), learning assessment ($\bar{X} = 3.79$), and managing undesirable behaviors ($\bar{X} = 3.74$). The study concludes that while student teachers possess strong foundational potential, further development is needed in planning and behavior management. It recommends enhancing the teacher education curriculum through more practical training, targeted workshops on IEPs and behavior strategies, and stronger collaboration between universities, schools, and parents.

Keywords: Self-Efficacy, Pre-service special education teachers, Students with autism, Inclusive classrooms

บทนำ

ความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของครู (Teacher self-efficacy) หมายถึง ความเชื่อว่าตนสามารถจัดการกับภาระหน้าที่ในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการศึกษา (Klassen et al., 2019) แนวคิดนี้มีรากฐานจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1997) ซึ่งเสนอว่า พฤติกรรมของมนุษย์ได้รับแรงจูงใจจากความเชื่อในความสามารถของตนมากกว่าจากข้อเท็จจริง โดยเฉพาะในบริบทของการศึกษา ครูที่มี self-efficacy สูงมักมีความพยายามในการสอน ใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม จัดการชั้นเรียนได้ดี และมีผลเชิงบวกต่อทั้งนักเรียนและตนเอง เช่น ช่วยลดความเครียดและภาวะหมดไฟในการทำงาน (Klassen et al., 2019) Bandura (1997) ยังชี้ให้เห็นว่า self-efficacy เป็นคุณลักษณะเฉพาะบริบท และสามารถเสริมสร้างได้จาก 4 แหล่ง ได้แก่ ประสบการณ์ตรง (mastery experiences), การเรียนรู้ผ่านผู้อื่น (vicarious experiences), การชักจูงทางสังคม (social persuasion) และสภาวะทางอารมณ์/ร่างกาย (physiological/emotional states)

ในบริบทการศึกษาพิเศษ ความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของครูมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อต้องสอนนักเรียนที่มีภาวะออทิสติก (Autism Spectrum Disorder: ASD) ซึ่งมักต้องเผชิญกับความซับซ้อนด้านการสื่อสาร สังคม และพฤติกรรม งานวิจัยพบว่า ครูที่มี self-efficacy สูงมีแนวโน้มใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย มีความยืดหยุ่น และสามารถปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะของนักเรียน ASD ได้มากกว่า ในทางตรงกันข้าม ครูที่มี self-efficacy ต่ำ มักเผชิญกับภาวะเครียดและหมดไฟจากการทำงาน (Ruble et al., 2024)

สำหรับประเทศไทย ได้มีความพยายามขับเคลื่อนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมาอย่างต่อเนื่อง เช่น การลงนามในปฏิญญาซาลามังกาใน พ.ศ. 2537 และการบังคับใช้พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ที่รับรองสิทธิในการเข้าถึงการศึกษาในโรงเรียนทั่วไป อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังพบข้อจำกัดหลายประการ เช่น นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษยังไม่ได้รับการเรียนรวมอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะนักเรียนออทิสติกซึ่งในปี พ.ศ. 2550 มีเพียงร้อยละ 20 ที่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Witoonchart & Huang, 2018) ปัญหาสำคัญคือครูในโรงเรียนทั่วไปยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ นอกจากนี้การจากระบบสนับสนุน เช่น งบประมาณและการอบรมครู ยังค่อนข้างจำกัด (Vibulpatanavong, 2018; Witoonchart & Huang, 2018)

แม้การจัดการเรียนรวมจะได้รับการสนับสนุนจากนโยบายระดับชาติ แต่งานวิจัยหลายฉบับชี้ว่า นิสิตครูแม้จะมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรวม แต่กลับมีระดับความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองไม่สูงนักในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะนักเรียนออทิสติก (Klavina et al., 2022) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการจัดการชั้นเรียน การวางแผนการสอน ตลอดจนพฤติกรรมทางวิชาชีพของครูเมื่อปฏิบัติงานจริง ทั้งนี้ งานวิจัยส่วนใหญ่ในประเด็นนี้ยังมีอยู่น้อยในบริบทของประเทศไทย โดยเฉพาะข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับ self-efficacy ของนิสิตครูการศึกษาพิเศษในช่วงก่อนเข้าสู่วิชาชีพ

ดังนั้น การศึกษานี้จึงมีความสำคัญ เพราะมุ่งสำรวจระดับความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษในการสอนนักเรียนออทิสติกภายใต้บริบทของโรงเรียนเรียนรวมในประเทศไทย เพื่อให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับศักยภาพและข้อจำกัดที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครูให้ตรงกับความต้องการเฉพาะทาง และยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนออทิสติกในระบบการศึกษาเรียนรวมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกในโรงเรียนเรียนรวม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกในบริบทของการเรียนร่วม การเก็บข้อมูลดำเนินการผ่านแบบสอบถามออนไลน์ซึ่งมุ่งเน้นการประเมินทัศนคติ ความสามารถ และความมั่นใจในการสอนของนิสิตที่อยู่ระหว่างการฝึกฝนวิชาชีพครู ประกอบด้วย

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง / กลุ่มเป้าหมาย / กรณีศึกษา

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในกรุงเทพมหานคร โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกคือ ต้องเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 24 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 18 คน ที่สมัครใจตอบแบบสอบถาม

2) วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสำรวจทั้งประชากร (Census Sampling) โดยกระจายแบบสอบถามไปยังนิสิตทุกคนในหลักสูตรเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและลดความเอนเอียงที่อาจเกิดจากการสุ่ม อย่างไรก็ตามในแบบสอบถามจะมีการเขียนอธิบายอย่างชัดเจนว่าการตอบแบบสอบถามอาศัยความสมัครใจ นิสิตสามารถตอบแบบสอบถามทั้งหมด หรือบางข้อ หรือไม่ตอบเลย โดยไม่ส่งผลใด ๆ ต่อนิสิตไม่ว่าจะเป็นการเรียนหรือวิชาชีพ

3) ตัวแปรที่ศึกษา

ความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง (Self-efficacy) ของนิสิตครูการศึกษาพิเศษที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกในโรงเรียนเรียนร่วม

4) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง (Structured Questionnaire) ปรับมาจาก Ruble, Toland, Birdwhistell, McGrew, และ Usher (2013), Catalano, Fives, และ Barnes (2023) และ Love (2016) แบบสอบถามจะมีทั้งหมด 26 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น อายุ เพศ ชั้นปี ประสบการณ์การสอน หรือการทำงานร่วมกับนักเรียนออทิสติก

2. ความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองเฉพาะด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกแบบสอบถามใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ (5-point Likert Scale) ดังนี้

เลือก 5 แสดงว่า นิสิตมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองมากที่สุด

เลือก 4 แสดงว่า นิสิตมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองมาก

เลือก 3 แสดงว่า นิสิตมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองปานกลาง

เลือก 2 แสดงว่า นิสิตมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองน้อย

เลือก 1 แสดงว่า นิสิตมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองน้อยที่สุด

5) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา 2 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การวัดและประเมินผล 1 คน ซึ่งมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้:

1. มีคุณวุฒิตะดับปริญญาเอก ในสาขาความเชี่ยวชาญตามที่กำหนด ได้แก่ การศึกษาพิเศษ จิตวิทยาการศึกษา หรือการวัดและประเมินผล

2. มีประสบการณ์การสอนหรือการทำงานในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 3 ปี และปฏิบัติงานในฐานะ อาจารย์มหาวิทยาลัย ณ สถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินความชัดเจน ความเหมาะสม และความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 จะได้รับการคัดเลือกให้อยู่ในแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

6) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดย

6.1) การศึกษาเอกสาร หลักการทฤษฎี เอกสารตำราที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์องค์ประกอบด้านความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง เพื่อนำมาสร้างแบบวัดเชื่อมั่นในตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกในบริบทของการเรียนร่วม

6.2) แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 47 คน โดยแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ถูกจัดทำในรูปแบบแบบสอบถามออนไลน์ (Google Forms) และเผยแพร่ผ่านช่องทางการสื่อสารของฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ ผู้เข้าร่วมได้รับข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ความสมัครใจในการเข้าร่วม และสิทธิการจะไม่ตอบคำถามบางส่วนหรือทั้งหมดก่อนเริ่มตอบแบบสอบถาม

6.3) ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยเลือกแบบสอบถามที่ตอบได้สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อเตรียมข้อมูลสำหรับการนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

6.4) ข้อมูลจากการวัดความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกในบริบทของการเรียนร่วม มาแจกแจงความถี่ และเมื่อได้ผลคะแนนจากการวัดความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย โดยนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย การแปลผลคะแนนมีเกณฑ์การคิดคะแนนแบบวัดความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง

6.5) วิเคราะห์ผล สรุปผล และอภิปรายผล

7) การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บแบบสอบถามพร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้านความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกในบริบทของการเรียนร่วมด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ล้าน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

สรุปผลการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เคยฝึกประสบการณ์วิชาชีพระยะแรกและมีการจัดการเรียนรู้ร่วมถึงการทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนออทิสติก จำนวน 47 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 42 คน คนตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 35 คน เพศชาย 7 คน รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 42 คน และส่วนมากมีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกในโรงเรียนเรียนร่วม โดยพบว่าประสบการณ์จากการสังเกตการสอนเป็นอันดับแรก อันดับที่สองคือ การฝึกสอน และอันดับที่สามจากการทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนออทิสติก จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 24 คน และ ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 18 คน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลจากนิสิตครูการศึกษาพิเศษจำนวน 42 คน

พบว่าผลการวิเคราะห์ ความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษมีระดับความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองอยู่ในระดับ ปานกลางถึงสูง ในทุกด้าน โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการตั้งใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียนออทิสติกนิสิตครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง แสดงถึงความสามารถในการสร้างแรงจูงใจ ส่งเสริมการเรียนรู้ และสร้างปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับนักเรียน
2. ด้านการออกแบบและปรับกิจกรรมการเรียนรู้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง สะท้อนว่านิสิตครูสามารถปรับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนออทิสติกได้

3. ด้านการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP/IIP) และการใช้สื่อการสอนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งชี้ให้เห็นว่านิสิตครูยังคงต้องพัฒนาทักษะในการออกแบบแผนเฉพาะบุคคลและการเลือกใช้สื่อการสอนที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน
4. ด้านการทำงานร่วมกับครูและผู้ปกครองค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง บ่งชี้ถึงความมั่นใจในการสื่อสาร การประสานงาน และการให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองและครูร่วมงาน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาของนักเรียนออทิสติก
5. ด้านทัศนคติและความภาคภูมิใจต่อบทบาทการสอนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง สะท้อนว่านิสิตครูมีเจตคติที่ดี ความกระตือรือร้น และความสุขต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติก

การศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า นิสิตครูการศึกษาพิเศษมีระดับความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองอยู่ในระดับที่ดี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกในโรงเรียนเรียนร่วม อย่างไรก็ตาม ยังมีบางด้านที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม เช่น การออกแบบแผน IEP/IIP และการพัฒนาสื่อการสอนที่มีความเฉพาะเจาะจง เพื่อยกระดับความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนออทิสติก

ตาราง 1 ตารางแบบสอบถามเรื่องความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนออทิสติกในโรงเรียนเรียนร่วม

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1	ข้าพเจ้าสามารถจูงใจนักเรียนออทิสติกให้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้	4.02	0.74
2	ข้าพเจ้าสามารถช่วยนักเรียนออทิสติกให้ทำงานจนสำเร็จได้	4.36	0.61
3	ข้าพเจ้าสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนออทิสติกได้	4.07	0.77
4	ข้าพเจ้าสามารถปรับเนื้อหาการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติกแต่ละคนได้	4.05	0.82
5	ข้าพเจ้าสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนออทิสติกได้อย่างเหมาะสม	3.79	0.80
6	ข้าพเจ้าสามารถนำผลประเมินไปวางแผนในการสอนได้อย่างเหมาะสม	4.05	0.82
7	ข้าพเจ้าสามารถส่งเสริมการทำงานให้นักเรียนออทิสติกทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนได้	3.98	0.91
8	ข้าพเจ้าสามารถจัดการกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในห้องเรียนได้	3.74	0.82
9	ข้าพเจ้าสามารถบอกความคาดหวังด้านพฤติกรรมให้ชัดเจนแก่นักเรียนออทิสติกได้	3.98	0.83
10	ข้าพเจ้าสามารถจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างราบรื่นได้	4.26	0.73
11	ข้าพเจ้าสามารถใช้การเสริมแรงทางบวกเพื่อปรับพฤติกรรมของนักเรียนออทิสติกได้	4.43	0.66
12	ข้าพเจ้าสามารถวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อปรับการเรียนการสอนได้	3.93	0.86
13	ข้าพเจ้าสามารถสร้างความไว้วางใจให้กับนักเรียนออทิสติกได้	4.31	0.67
14	ข้าพเจ้าสามารถส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนออทิสติกกับเพื่อนร่วมชั้นได้	4.07	0.77
15	ข้าพเจ้าสามารถช่วยให้เพื่อนร่วมชั้นเข้าใจนักเรียนออทิสติกได้	4.00	0.85

ลำดับ	ประเด็นคำถาม	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
16	ข้าพเจ้าสามารถช่วยนักเรียนออทิสติกให้เข้าใจเพื่อนและคนรอบตัวได้	3.83	0.84
17	ข้าพเจ้าสามารถเขียนแผนการศึกษารายบุคคล (IEP) ได้	3.79	1.04
18	ข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับครูในโรงเรียนในการช่วยเหลือ/แนะนำการสอนและการจัดการพฤติกรรมได้	4.43	0.73
19	ข้าพเจ้าสามารถให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองและสร้างความร่วมมือในการพัฒนานักเรียนออทิสติกได้	3.83	0.92
20	ข้าพเจ้าสามารถให้การสนับสนุนกับผู้ปกครองได้ถ้าผู้ปกครองร้องขอ	3.98	0.91
21	ข้าพเจ้าสามารถอธิบายลักษณะความบกพร่องของนักเรียนออทิสติกได้	4.24	0.78
22	ข้าพเจ้าสามารถเขียนแผนการสอนเฉพาะบุคคล เป็นรายชั่วโมง (IIP) ให้กับนักเรียนออทิสติกได้	3.81	1.07
23	ข้าพเจ้าสามารถใช้สื่อเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนออทิสติกได้	4.26	0.73
24	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการสอนนักเรียนออทิสติก	4.57	0.62
25	ข้าพเจ้ามีความสุขและสนุกเมื่อได้สอนนักเรียนออทิสติก	4.57	0.66
26	ข้าพเจ้ามีความรู้สึภาคภูมิใจในตัวเองต่อการสอนนักเรียนออทิสติก	4.69	0.56

ตารางที่ 2 ระดับความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษในการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนออทิสติก

กลุ่มประเด็น	ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับความเชื่อมั่น
การจูงใจและส่งเสริมการเรียนรู้	1, 2, 7, 10, 11, 13	4.00-4.42	0.57-0.91	สูง
การออกแบบและปรับกิจกรรมการเรียนรู้	3, 4, 6, 14, 15, 21, 23	4.04-4.25	0.72-0.79	สูง
การประเมินผลและวางแผนการสอน	5, 6, 12	3.71-4.00	0.73-0.93	ปานกลาง-สูง
การจัดการพฤติกรรมและสร้างปฏิสัมพันธ์	8, 9, 12, 16	3.71-3.96	0.79-0.93	ปานกลาง-สูง
การทำงานร่วมกับครูและผู้ปกครอง	18, 19, 20	3.71-4.42	0.64-1.02	ปานกลาง-สูง
การวางแผนเฉพาะบุคคล (IEP/IIP)	17, 22	3.50	1.12-1.15	ปานกลาง
ความรู้สึกรู้สึกและทัศนคติส่วนบุคคล	24, 25, 26	4.58-4.67	0.55-0.63	สูงมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า

1. กลุ่มการจูงใจและส่งเสริมการเรียนรู้ มีระดับความเชื่อมั่น สูง โดยนิสิตครูส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการจูงใจนักเรียนออทิสติกให้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สามารถช่วยนักเรียนทำงานจนสำเร็จ และสามารถจัดสิ่งแวดล้อมหรือใช้การเสริมแรงเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม
2. กลุ่มการออกแบบและปรับกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยในระดับ สูง เช่นกัน สะท้อนว่านิสิตครูสามารถออกแบบกิจกรรมและปรับเนื้อหาการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติกแต่ละคน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนร่วมชั้น และใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. กลุ่มการประเมินผลและวางแผนการสอน มีระดับความเชื่อมั่น ปานกลาง-สูง แสดงว่านิสิตครูส่วนใหญ่สามารถประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนและนำผลประเมินไปวางแผนการสอนได้ แต่ยังมีบางรายที่ความเชื่อมั่นไม่สูงนัก
4. กลุ่มการจัดการพฤติกรรมและสร้างปฏิสัมพันธ์ และ การทำงานร่วมกับครูและผู้ปกครอง พบระดับความเชื่อมั่น ปานกลาง-สูง แสดงว่านิสิตครูสามารถจัดการพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และสามารถร่วมมือกับครูและผู้ปกครองได้ แต่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. กลุ่มการวางแผนเฉพาะบุคคล (IEP/IIP) มีค่าเฉลี่ย ปานกลาง และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง แสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามบางราย ซึ่งสะท้อนถึงความท้าทายในการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล

6. กลุ่มความรู้สึกและทัศนคติส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (สูงมาก) แสดงว่านิสิตครูมีความกระตือรือร้น มีความสุข และรู้สึกภาคภูมิใจในการสอนนักเรียนนอกทิสติก

สรุปได้ว่า โดยรวม นิสิตครูการศึกษาพิเศษมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองอยู่ในระดับสูง ในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านทัศนคติ ความรู้สึกส่วนบุคคล และการส่งเสริมการเรียนรู้ แต่ยังคงพบว่าคุณภาพเชื่อมั่นในด้านการวางแผนเฉพาะบุคคลและการประเมินผลบางด้านอยู่ในระดับปานกลาง จึงควรมีการฝึกทักษะเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มความ

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยการศึกษาความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของนิสิตครูการศึกษาพิเศษในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนนอกทิสติกในโรงเรียนเรียนร่วม ระดับความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง ผลการวิเคราะห์พบว่า นิสิตครูการศึกษาพิเศษมี ระดับความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองอยู่ในระดับสูง โดยรวม โดยเฉพาะด้านทัศนคติและความรู้สึกเชิงบวกต่อการสอน เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจ (เฉลี่ย 4.69) ความสุขและสนุกในการสอน (เฉลี่ย 4.57) และความกระตือรือร้นในการสอน (เฉลี่ย 4.57) แสดงให้เห็นว่า นิสิตครูส่วนใหญ่มีแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนนอกทิสติก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1997) ที่อธิบายว่า ความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ความพยายาม และความคงทนในการเผชิญความท้าทายทางวิชาชีพ อย่างไรก็ตาม มีบางด้านที่นิสิตครูมีความเชื่อมั่นในระดับปานกลางถึงต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของด้านอื่น ๆ ได้แก่ การเขียนแผนการศึกษารายบุคคล (IEP) (เฉลี่ย 3.79) และการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนนอกทิสติก (เฉลี่ย 3.79) รวมถึงการจัดการพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (เฉลี่ย 3.74) สะท้อนให้เห็นว่านิสิตครูยังขาดทักษะเชิงวิชาชีพในด้านการวางแผนการสอนเฉพาะบุคคลและการจัดการพฤติกรรม ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่ครูการศึกษาพิเศษจำเป็นต้องมี (Chitiyo & Wheeler, 2009)

กล่าวโดยสรุป นิสิตครูการศึกษาพิเศษมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะด้านเจตคติและแรงจูงใจ แต่ยังคงมีความต้องการพัฒนาในด้านทักษะวิชาชีพเชิงลึก ได้แก่ การเขียน IEP/IIP การประเมินผลการเรียนรู้ และการจัดการพฤติกรรม ซึ่งผลลัพธ์นี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและการพัฒนาทักษะเชิงปฏิบัติในบริบทโรงเรียนเรียนร่วม เพื่อเตรียมความพร้อมให้นิสิตครูสามารถจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนนอกทิสติกได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- **พัฒนาหลักสูตร:** เพิ่มรายวิชาเฉพาะด้านการจัดทำแผน IEP/IIP และการประเมินผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้เข้มข้นขึ้น

- **สนับสนุนการฝึกปฏิบัติ:** เน้นการฝึกประสบการณ์ในโรงเรียนเรียนร่วมที่มีนักเรียนออทิสติก เพื่อให้บัณฑิตเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

- **สร้างเครือข่าย:** บูรณาการความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย และผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาศักยภาพครูอย่างเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

- **เน้น เวิร์กช็อป (Workshop):** อาจารย์ควรใช้การสอนเชิงปฏิบัติการและ การเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) เพื่อฝึกทักษะการเขียนแผนและการประเมินผล.

- **ระบบครูพี่เลี้ยง:** โรงเรียนควรจัดครูพี่เลี้ยงเฉพาะทางคอยให้คำแนะนำการจัดการเรียนรู้และลดความกังวลให้นักศึกษาฝึกสอน

- **ฝึกทักษะจัดการพฤติกรรม:** เน้นการใช้การเสริมแรงทางบวกและการสร้างบรรยากาศเชิงบวกในห้องเรียนจริง

- **เวทีแลกเปลี่ยน (PLC):** จัดกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนิสิตครูเพื่อสะท้อนปัญหาและร่วมกันหาแนวทางแก้ไข

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

- ควรศึกษาผลของการฝึกสอนในโรงเรียนเรียนร่วมต่อความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองและทักษะวิชาชีพของนิสิตครูการศึกษาพิเศษ

- ควรศึกษาการเปรียบเทียบนิสิตที่ได้ฝึกในโรงเรียนเรียนร่วมกับนิสิตที่ฝึกในโรงเรียนการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะ

- ควรศึกษาบทบาทของการสร้างความร่วมมือระหว่างนิสิตครูการศึกษาพิเศษกับผู้ปกครองนักเรียนออทิสติก ที่มีผลต่อความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองและทักษะการสื่อสารของนิสิตครูการศึกษาพิเศษ

บรรณานุกรม

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York, NY: W. H. Freeman.

- Catalano, C., Fives, H., & Barnes, N. (2023). Developing and validating the teacher self-efficacy for teaching students with autism spectrum disorder in inclusive early childhood classrooms. *Journal of Early Childhood Teacher Education*, 44(3), 598–621. <https://doi.org/10.1080/10901027.2022.2136550>
- Chitiyo, M., & Wheeler, J. J. (2009). Challenges faced by school teachers in implementing positive behavior support in schools. *Remedial and Special Education*, 30(1), 58–63. <https://doi.org/10.1177/0741932508315049>
- Klassen, R. M., Yerdelen, S., & Durksen, T. L. (2019). Teachers' self-efficacy: The role of personal values and motivations for teaching. *Frontiers in Psychology*, 10, 1645. <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsyg.2019.01645/full>
- Klavina, A., Block, M. E., & Ruškalne, O. (2022). Enhancing attitudes and self-efficacy toward inclusive teaching in physical education pre-service teachers: Results of a quasi-experimental study in physical education teacher education. *Frontiers in Education*, 7, 909255. <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/feduc.2022.909255/full>
- Love, A. M. A. (2016). *Development of a self-efficacy scale for teachers who teach kids with autism spectrum disorder* (Master's thesis). University of Kentucky. Retrieved from https://uknowledge.uky.edu/edp_etds/45
- Ruble, L. A., McGrew, J. H., & Toland, M. D. (2024). Teacher self-efficacy for teaching students with autism spectrum disorder: Associations with stress, teacher engagement, and student IEP outcomes following COMPASS consultation. *Psychology in the Schools*, 61(2), 345–360. Retrieved from <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC11581316/>
- Ruble, L. A., Toland, M. D., Birdwhistell, J. L., McGrew, J. H., & Usher, E. L. (2013). Preliminary study of the Autism Self-Efficacy Scale for Teachers (ASSET). *Research in Autism Spectrum Disorders*, 7(9), 1151–1159. <https://doi.org/10.1016/j.rasd.2013.06.006>
- Vibulpatanavong, K. (2018). Inclusive education in Thailand. In *Advances in Social Science, Education and Humanities Research* (Vol. 169, pp. 66–70). Paris, France: Atlantis Press. <https://doi.org/10.2991/icece-17.2018.18>
- Witoonchart, P., & Huang, Y. J. (2018). Inclusive or segregated classroom: A question of educating children with autism. *Ramathibodi Medical Journal*, 41(2), 54–66.